

Zmluva
medzi
vládou Slovenskej republiky
a
vládou Srílanskej demokratickej socialistickej republiky
o zamedzení dvojitého zdanenia v oblasti daní z príjmov
a zabránení daňovým únikom a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam

Vláda Slovenskej republiky a vláda Srílanskej demokratickej socialistickej republiky, ďalej len podľa súvislosti „zmluvný štát“ alebo „zmluvné štáty“,

želajúc si ďalej rozvíjať ich ekonomické vzťahy a posilniť ich spoluprácu v daňových záležitostiach,

s cieľom uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia v súvislosti s daňami z príjmu bez toho, aby sa vytvárali príležitosti na nezdaňovanie alebo znížené zdanenie prostredníctvom daňových únikov alebo vyhýbania sa daňovým povinnostiam (vrátane schém hľadania najvýhodnejších daňových podmienok formou tzv. treaty shopping s cieľom získať úľavy, ktoré táto zmluva poskytuje ako nepriamu výhodu pre rezidentov tretích štátov),

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

- (1) Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
- (2) Na účely zmluvy, príjem plynúci určitým subjektom alebo usporiadaniam alebo ich prostredníctvom, s ktorými sa zaobchádza ako s úplne alebo čiastočne transparentnými podľa vnútroštátnych daňových predpisov jedného alebo oboch zmluvných štátov, sa bude považovať za príjem rezidenta zmluvného štátu, avšak len do takej miery, do akej daný zmluvný štát tento príjem považuje na daňové účely za príjem rezidenta tohto zmluvného štátu.
- (3) Zmluva sa nedotýka zdanenia, ktoré uplatňuje zmluvný štát voči svojim rezidentom, okrem výhod poskytnutých podľa ustanovení článku 9 ods. 2 a článkov 19, 20, 22, 23, 24 a 26 zmluvy.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

- (1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene niektorého zmluvného štátu alebo jeho správnych celkov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov, vrátane daní z príjmov plynúcich zo scudzenia hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku a daní z celkovej sumy miezd alebo platov vyplácaných podnikmi.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú najmä:

a) v Slovenskej republike:

(i) daň z príjmov fyzických osôb,

(ii) daň z príjmov právnických osôb,

b) v Srí Lanke:

daň z príjmov, vrátane dane z príjmov splatnej ako percento z obratu podnikov, ktoré uzavreli dohody s Radou pre investície.

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky rovnaké alebo v zásade podobné dane ukladané po dátume podpisu tejto zmluvy, ktoré sa ustanovia okrem, alebo namiesto existujúcich daní. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3 **Všeobecné definície**

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:

a) pojem „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva;

b) pojem „Srí Lanka“ označuje územie Srílanskej demokratickej socialistickej republiky, ako je definované v ústave, vrátane jej pevninského územia, vnútorných vôd a pobrežného mora, vzdušného priestoru nad nimi, ako aj výlučnej ekonomickej zóny a kontinentálneho šelfu, kde Srílanská demokratická socialistická republika vykonáva alebo môže v budúcnosti vykonávať zvrchované práva a jurisdikciu v súlade s medzinárodným právom a svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi;

c) pojmy „zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovenskú republiku alebo Srílanskú demokratickú socialistickú republiku;

d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a akékoľvek iné združenie osôb;

e) pojem „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo subjekt, s ktorým sa na daňové účely zaobchádza ako so samostatnou osobou;

f) pojem „podnik“ sa vzťahuje na vykonávanie akejkoľvek činnosti;

g) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;

h) pojem „príslušný orgán“ označuje

(i) v Slovenskej republike: Ministerstvo financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu;

(ii) v Srí Lanke: Generálny komisár pre dane alebo splnomocnený zástupca Generálneho komisára;

i) pojem „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu loďou alebo lietadlom, okrem prípadov, keď sa táto loď alebo lietadlo prevádzkuje výlučne medzi miestami v zmluvnom štáte a podnik, ktorý prevádzkuje loď alebo lietadlo, nie je podnikom tohto zmluvného štátu;

j) pojem „štátny príslušník“ vo vzťahu k zmluvnému štátu označuje

(i) fyzickú osobu, ktorá má občianstvo tohto zmluvného štátu; a

(ii) právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v tomto zmluvnom štáte;

k) pojem „činnosť“ zahŕňa aj vykonávanie slobodných povolání a iných činností nezávislého charakteru;

l) pojem „uznaný dôchodkový fond“ zmluvného štátu označuje subjekt alebo usporiadanie založené v zmluvnom štáte, ktoré sa podľa vnútroštátnych daňových predpisov tohto zmluvného štátu považuje za samostatnú osobu a

(i) je založený a prevádzkovaný výlučne alebo takmer výlučne na spravovanie alebo poskytovanie dôchodkových dávok a doplnkových plnení fyzickým osobám a ktorý je ako taký regulovaný týmto zmluvným štátom alebo niektorým z jeho správnych celkov alebo miestnych orgánov; alebo

(ii) je založený a prevádzkovaný výlučne alebo takmer výlučne na investovanie finančných prostriedkov v prospech subjektov alebo usporiadaní uvedených v bode (i).

(2) Pri uplatňovaní zmluvy zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak alebo sa príslušné orgány dohodnú na odlišnom význame podľa ustanovení článku 24 tejto zmluvy, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov zmluvného štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa príslušných daňových právnych predpisov tohto zmluvného štátu má prednosť pred významom, ktorý má tento pojem podľa iných právnych predpisov tohto zmluvného štátu.

Článok 4

Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov zmluvného štátu podlieha v tomto zmluvnom štáte zdaneniu z dôvodu svojho trvalého pobytu, sídla, miesta založenia, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a tiež zahŕňa tento zmluvný štát a každý jeho správny celok alebo miestny orgán, ako aj uznaný dôchodkový fond tohto zmluvného štátu. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá v zmluvnom štáte podlieha zdaneniu iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 tohto článku rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto

a) považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má trvalo dostupné bývanie; ak má trvalo dostupné bývanie v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má stredisko svojich životných záujmov, alebo ak v žiadnom z nich nemá trvalo dostupné bývanie, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov vyriešia túto otázku vzájomnou dohodou.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 tohto článku osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta iba toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia. Ak nie je možné určiť štát, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia, príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť túto otázku vzájomnou dohodou.

Článok 5

Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, prostredníctvom ktorého podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továrň,

e) dielňu, a

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto používané na prieskum a ťažbu prírodných zdrojov.

(3) Výraz „stála prevádzkareň“ tiež zahŕňa:

a) stavenisko, stavbu, montážny alebo inštalačný projekt, alebo dozorné činnosti s nimi súvisiace, ale len ak takéto miesto, projekt alebo činnosti trvajú dlhšie ako šesť mesiacov;

b) poskytovanie služieb, vrátane poradenských služieb podnikom prostredníctvom jeho zamestnancov alebo iných pracovníkov najatých podnikom na takýto účel, ale len ak činnosti takého charakteru trvajú v zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré presiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek období dvanástich mesiacov začínajúcim alebo končiacim v príslušnom zdaňovacom období.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa:

a) využívanie zariadení výlučne na účely uskladnenia alebo vystavenia tovaru patriaceho podniku,

b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely uskladnenia alebo vystavenia,

c) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely spracovania iným podnikom,

d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností,

f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e),

za predpokladu, že takáto činnosť, alebo v prípade písm. f), celková činnosť trvalého miesta výkonu činností, predstavuje činnosti prípravného alebo pomocného charakteru.

(5) Odsek 4 tohto článku sa neuplatní na trvalé miesto výkonu činnosti, ktoré podnik používa alebo udržiava, ak tento podnik alebo s ním úzko prepojený podnik vykonáva činnosti na tom istom mieste alebo na inom mieste v rámci toho istého zmluvného štátu, a

a) toto miesto alebo iné miesto predstavuje stálu prevádzkareň pre daný podnik alebo s ním úzko prepojený podnik podľa ustanovení tohto článku, alebo

b) celková činnosť, ktorá je výsledkom kombinácie činností vykonávaných týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, nemá prípravný alebo pomocný charakter,

za predpokladu, že tieto činnosti vykonávané týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, predstavujú doplňujúce funkcie, ktoré sú súčasťou ucelenej činnosti podniku.

(6) Bez ohľadu na odseky 1 a 2 tohto článku, ale s výhradou odseku 7, ak osoba koná v zmluvnom štáte v zastúpení podniku, bude sa takýto podnik považovať za podnik, ktorý má stálu prevádzkareň v tomto zmluvnom štáte v súvislosti s akýmikoľvek činnosťami, ktoré táto osoba vykoná pre podnik, ak takáto osoba

a) obvykle uzatvára zmluvy alebo obvykle zohráva hlavnú úlohu pri uzatváraní zmlúv, ktoré sa bežne uzatvárajú bez významných úprav zo strany podniku, pričom sa tieto zmluvy uzatvárajú

i) v mene podniku; alebo

ii) o prevode vlastníckych práv k majetku alebo na udelenie práv na používanie majetku, ktorý podnik vlastní, alebo ktorý má podnik právo používať; alebo

iii) na poskytovanie služieb týmto podnikom,

ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré nezakladajú stálu prevádzkareň podľa ustanovení uvedeného odseku, ak sa vykonávajú prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie (iného ako trvalého miesta na podnikanie, na ktoré sa vzťahuje odsek 5); alebo

b) obvykle neuzatvára zmluvy ani nezohráva hlavnú úlohu pri uzatváraní takýchto zmlúv, ale obvykle udržiava v tomto zmluvnom štáte zásobu tovaru, z ktorého pravidelne dodáva tovar v zastúpení podniku.

(7) Odsek 6 sa nepoužije, pokiaľ osoba, ktorá koná v zmluvnom štáte v zastúpení podniku druhého zmluvného štátu, vykonáva činnosť v prvom zmluvnom štáte ako nezávislý zástupca a koná v mene tohto podniku v rámci riadneho výkonu tejto činnosti. Pokiaľ však osoba koná výlučne alebo takmer výlučne v zastúpení jedného alebo viacerých podnikov, s ktorými je úzko prepojená, takáto osoba sa nebude považovať za nezávislého zástupcu v zmysle tohto odseku, a to vo vzťahu k akémukoľvek takémuto podniku.

(8) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoje podnikanie v tomto druhom zmluvnom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nezakladá sama o sebe z ktorejkoľvek takejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

(9) Na účely tohto článku, osoba je úzko prepojená s podnikom, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna ovláda druhú, alebo ak sú obidve ovládané tými istými osobami alebo podnikmi. V každom prípade sa osoba bude považovať za úzko prepojenú s podnikom, ak má jeden v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (beneficial interest) na druhom (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti

(beneficial equity interest)), alebo ak iná osoba má v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti) na osobe a podniku.

(10) Výlučne na účely určenia toho, či už uplynulo šesťmesačné obdobie uvedené v odseku 3 písm. a) tohto článku,

a) ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva činnosti v druhom zmluvnom štáte na mieste, ktoré predstavuje stavenisko alebo stavbu, montážny alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosti s tým spojené a tieto činnosti sa vykonávajú počas jedného alebo viacerých časových období, ktoré v súhrne presahujú 30 dní bez prekročenia šiestich mesiacov, a

b) prepojené činnosti sú vykonávané na tom istom stavenisku alebo stavbe, montážnom alebo inštalačnom projekte alebo dozorné činnosti s tým spojené počas rôznych období, z ktorých každé presahuje 30 dní, jedným alebo viacerými podnikmi úzko prepojenými so skôr uvedeným podnikom,

potom sa tieto rôzne časové obdobia pripočítajú k celkovému časovému obdobiu, počas ktorého skôr uvedený podnik vykonával činnosti na tomto stavenisku alebo stavbe, montážnom alebo inštalačnom projekte alebo dozorné činnosti s tým spojené.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaňovať v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „nehnutel'ny majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a neživý inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia právnych predpisov upravujúce pozemkové vlastníctvo, užívanie nehnuteľného majetku a práva na variabilné alebo fixné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa uplatnia na príjmy plynúce z priameho užívania, z nájmu alebo iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 tohto článku sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného pri výkone nezávislých osobných činností.

Článok 7

Zisky z podnikania

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte, ak podnik nevykonáva svoje podnikanie v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej

prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoje podnikanie takýmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaňovať v tomto druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno prisúdiť stálej prevádzkarni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tejto stálej prevádzkarni sa s výnimkou ustanovení odseku 3 tohto článku v každom zmluvnom štáte prisudzujú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarnou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítavať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza alebo inde. Nepovolí sa však odpočítavať sumy, ktoré zaplatila (inak než ako náhradu skutočných výdavkov) stála prevádzkareň zriaďovateľovi alebo niektorej jeho inej stálej prevádzkarni vo forme licenčných poplatkov, náhrad alebo iných podobných platieb za využívanie patentov alebo iných práv alebo vo forme provízie za osobitné poskytnuté služby, za správu a riadenie alebo, okrem prípadov bankových podnikov, vo forme úrokov z peňazí požičaných stálej prevádzkarni. Obdobne pri určovaní ziskov stálej prevádzkarne sa neprihliadne na sumy, ktorými stála prevádzkareň zaťažila (inak než za skutočné výdavky) zriaďovateľa alebo niektorú jeho inú stálu prevádzkareň za licenčné poplatky, náhrady alebo iné podobné platby za využívanie patentov alebo iných práv alebo za províziu za osobitné poskytnuté služby, za správu a riadenie alebo, okrem prípadov bankových podnikov, vo forme úrokov z peňazí požičaných zriaďovateľovi podniku alebo niektorej jeho inej stálej prevádzkarni.

(4) Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym časťami, ustanovenia odseku 2 tohto článku nevylučujú, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov tohto článku určujú každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(6) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

(1) Zisky podniku zmluvného štátu z prevádzkovania lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Zisky podniku jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte, ak činnosti lodnej dopravy vyplývajúce z takéhoto prevádzkovania v druhom zmluvnom štáte nie sú viac než príležitostné. Ak sú takéto činnosti viac než príležitostné, môžu byť zisky zdanené v tomto druhom zmluvnom štáte. Zisky,

ktoré sa majú zdať v tomto druhom zmluvnom štáte, sa určia na základe primeraného rozdelenia celkového čistého zisku, ktorý podnik dosiahol z jeho činností lodnej dopravy. Daň vypočítaná v súlade s takýmto rozdelením sa potom zníži o 50 percent.

(3) Ustanovenia odseku 1 a 2 tohto článku sa uplatnia aj na zisky z účasti na združení (pool), spoločnom podnikaní alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak sú v týchto prípadoch podmienky, na ktorých sa dva podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by v prípade neexistencie týchto podmienok jeden z podnikov dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v druhom zmluvnom štáte a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov, ak tento druhý zmluvný štát považuje úpravu za odôvodnenú z hľadiska princípu ako aj sumy. Pri stanovení takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

(3) Ustanovenia odseku 2 tohto článku sa neuplatnia, ak v súdnom, správnom alebo inom právnom konaní bolo prijaté konečné rozhodnutie, že na základe opatrení, ktoré vedú k úprave zisku podľa odseku 1 tohto článku, bola jednému z dotknutých podnikov uložená pokuta za podvod, hrubú nedbanlivosť alebo vedomé zanedbanie.

Článok 10

Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdať v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, sa však môžu zdať aj v tomto zmluvnom štáte podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne:

a) 7,5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť, ktorá priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácejúcej dividendy počas obdobia 365 dní, ktoré zahŕňa deň výplaty dividend (na účely výpočtu tohto obdobia sa neprihliada na zmeny vlastníctva, ktoré by priamo vyplývali z reorganizácie podniku, ako napríklad zlúčenie alebo rozdelenie spoločnosti, ktorý má v držbe akcie alebo ktorý vypláca dividendy);

b) 10 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Tento odsek sa netýka zdanenia spoločnosti, ak ide o zisky, z ktorých sa vyplácajú dividendy.

(3) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo podielov, alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií alebo podielov podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť rozdeľujúca zisk.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva v tomto druhom zmluvnom štáte nezávislú osobnú činnosť zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak sa podiel, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(5) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, tento druhý zmluvný štát nemôže zdaňovať dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu alebo ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň nachádzajúcu sa v tomto druhom zmluvnom štáte a nemôže ani zdaňovať nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov plynúcich zo zdroja v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 11

Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaňovať v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto úroky sa však môžu zdaňovať aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj a podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 5 % hrubej sumy úrokov.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 tohto článku, úroky majúce zdroj v zmluvnom štáte sú oslobodené od dane v tomto zmluvnom štáte, ak plynú a sú skutočne vlastnené:

- a) v prípade Slovenskej republiky:
 - i) vláda Slovenskej republiky,
 - ii) miestne orgány,
 - iii) Národná banka Slovenska,

- iv) Exportno-importná banka Slovenskej republiky,
- v) Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s.,
- vi) Agentúra pre riadenie dlhu a likvidity;

b) v prípade Srí Lanky:

- i) vláda Srí Lanky,
- ii) miestne orgány,
- iii) Centrálna banka Srí Lanky,
- iv) akákoľvek finančná inštitúcia, ktorú plne kontroluje alebo má v úplnom vlastníctve vláda Srí Lanky.

(4) Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či poskytujú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémie a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Úroky z omeškania sa na účely tohto článku nepovažujú za úroky.

(5) Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva v tomto druhom zmluvnom štáte nezávislú osobnú činnosť zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(6) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sa úroky platia a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň alebo stála základňa.

(7) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa k pohľadávke, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky a poplatky za technické služby

(1) Licenčné poplatky a poplatky za technické služby majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaníť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky a poplatky za technické služby sa však môžu zdaníť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj a podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov alebo poplatkov za technické služby rezidentom

druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10% hrubej sumy licenčných poplatkov alebo poplatkov za technické služby.

(3) a) Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu získané ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov, alebo filmov alebo nahrávok pre rozhlasové alebo televízne vysielanie a iných prostriedkov obrazovej alebo zvukovej reprodukcie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, dizajnu alebo vzoru, plánu, tajného vzorca alebo postupu, softvéru, alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného (vrátane lodí, lietadiel a kontajnerov), obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

b) Pojem „poplatky za technické služby“ použitý v tomto článku označuje akékoľvek platby za akúkoľvek službu technickej, konzultačnej alebo manažérskej povahy, ale nezahŕňa platby za služby uvedené v článku 5 odseku 3 písmene a) a v článkoch 8, 15, 16, 17 a 19. Tento pojem tiež nezahŕňa platby uskutočnené fyzickou osobou za služby poskytnuté na účely jej osobnej potreby a platby za vyučovanie uskutočnené vzdelávacím inštitúciám alebo vzdelávacími inštitúciami.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov alebo poplatkov za technické služby, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky alebo poplatky za technické služby zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva v tomto druhom zmluvnom štáte nezávislú osobnú činnosť zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak sa právo alebo majetok, za ktorý sa licenčné poplatky alebo poplatky za technické služby platia, skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky alebo poplatky za technické služby majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky alebo poplatky za technické služby bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky alebo poplatky za technické služby a tieto licenčné poplatky alebo poplatky za technické služby idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky alebo poplatky za technické služby majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň alebo stála základňa.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo poplatkov za technické služby alebo medzi nimi a tretou osobou suma licenčných poplatkov alebo poplatkov za technické služby vzťahujúca sa na použitie, právo, informácie alebo službu, za ktoré sa licenčné poplatky alebo poplatky za technické služby platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Príjmy zo scudzenia majetku

(1) Príjmy, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaňovať v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Príjmy zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou obchodného majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte alebo hnuteľného majetku patriaceho stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislej osobnej činnosti, vrátane príjmov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, sa môžu zdaňovať v tomto druhom zmluvnom štáte.

(3) Príjmy, ktoré podniku zmluvného štátu prevádzkujúceho lode alebo lietadlá v medzinárodnej doprave plynú zo scudzenia týchto lodí alebo lietadiel alebo z hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(4) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia podielov alebo akcií alebo porovnateľných podielov, ako napríklad podiely v osobnej obchodnej spoločnosti alebo truste, môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte, ak kedykoľvek počas obdobia 365 dní predchádzajúcich scudzeniu, tieto akcie alebo porovnateľné podiely, ktorých viac ako 50 % hodnoty priamo alebo nepriamo predstavuje nehnuteľný majetok podľa článku 6, nachádzajúci sa v tomto druhom zmluvnom štáte.

(5) Príjmy zo scudzenia iného majetku, ako sa uvádza v odsekoch 1, 2, 3 a 4 tohto článku, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé osobné činnosti

(1) Príjmy plynúce fyzickej osobe, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu z vykonávania slobodných povolání alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte s výnimkou nasledujúcich prípadov, keď sa takéto príjmy môžu zdaňovať aj v druhom zmluvnom štáte:

- a) ak má v druhom zmluvnom štáte pravidelne k dispozícii stálu základňu na účely vykonávania svojich činností; v takom prípade možno zdaňovať v tomto druhom štáte len toľko príjmov, koľko možno prisúdiť tejto stálej základni; alebo
- b) ak sa zdržiava v druhom zmluvnom štáte počas obdobia alebo období, ktoré sa v úhrne rovnajú alebo presahujú 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom alebo končiacom sa v príslušnom zdaňovacom období; v takom prípade možno zdaňovať v tomto druhom zmluvnom štáte len toľko príjmov, koľko plynú z jeho činností vykonávaných v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Výraz „slobodné povolania“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubných lekárov a účtovníkov.

Článok 15

Závislé osobné činnosti

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania podliehajú zdaneniu, s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19, len v tomto zmluvnom štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaníť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu, bez ohľadu na ustanovenia odseku 1, len v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak

a) príjemca je prítomný v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom zdaňovacom období a

b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého zmluvného štátu a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom zmluvnom štáte.

(3) Pri výpočte období uvedených v odseku 2 písm. a) tohto článku sa započítavajú tieto dni:

a) všetky dni fyzickej prítomnosti vrátane dní príchodov a odchodov a

b) dni strávené mimo zmluvného štátu, v ktorom sa vykonáva činnosť, ako sú soboty a nedele, štátne sviatky, dovolenky a pracovné cesty priamo súvisiace so zamestnaním príjemcu v tomto zmluvnom štáte, po ktorých uplynutí sa pokračovalo v činnosti na území tohto zmluvného štátu.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, odmeny plynúce rezidentovi zmluvného štátu z dôvodu zamestnania, ako člena pravidelnej posádky lode alebo lietadla, ktoré je vykonávané na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave, okrem zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného výhradne v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaníť len v skôr uvedenom zmluvnom štáte.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu alebo akéhokoľvek iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaníť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec

z činností vykonávaných osobne týmto rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 tejto zmluvy zdať v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdať v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 18

Dôchodky

S výnimkou ustanovenia článku 19 ods. 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 19

Štátna služba

(1) a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, okrem dôchodkov vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho správnym celkom, alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované tomuto zmluvnému štátu alebo jeho správne celku, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby poskytované v tomto druhom zmluvnom štáte a fyzická osoba je rezidentom tohto druhého zmluvného štátu a

(i) je štátnym príslušníkom tohto druhého zmluvného štátu alebo

(ii) sa rezidentom tohto druhého zmluvného štátu nestala len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

(2) a) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 tohto článku, dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z prostriedkov, ktoré vytvoril zmluvný štát alebo jeho správny celok, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomuto zmluvnému štátu alebo jeho správne celku, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

b) Takéto dôchodky a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak je fyzická osoba rezidentom a štátnym príslušníkom tohto druhého zmluvného štátu.

(3) Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa uplatňujú na platy, mzdy, dôchodky a iné podobné odmeny za služby poskytované v súvislosti s podnikaním vykonávaným niektorým zmluvným štátom alebo jeho správnym celkom, alebo miestnym orgánom.

Článok 20

Profesori a študenti

(1) Platby, ktoré na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku dostáva študent, učeň alebo stážista, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, sa nezдания v tomto skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak takéto platby majú zdroj mimo tohto skôr uvedeného zmluvného štátu.

(2) Profesor, učiteľ alebo výskumník, ktorý je alebo bol rezidentom jedného zmluvného štátu bezprostredne pred návštevou druhého zmluvného štátu na účely výučby alebo výskumu, alebo oboch, na univerzite, vysokej škole alebo inej podobnej schválenej inštitúcii v tomto druhom zmluvnom štáte, je oslobodený od dane v tomto druhom zmluvnom štáte z akejkoľvek odmeny za takúto výučbu alebo výskum počas obdobia nepresahujúceho dva roky odo dňa jeho/jej príchodu do tohto druhého zmluvného štátu.

(3) Odsek 2 tohto článku sa neuplatní na odmenu, ktorú profesor alebo učiteľ obdrží za vykonávanie výskumu, ak sa výskum vykonáva predovšetkým pre súkromný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 21

Iné príjmy

(1) Príjmy rezidenta zmluvného štátu bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa neuplatní na príjmy, s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2, ak ich príjemca, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislú osobnú činnosť zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V tomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku príjmy rezidenta zmluvného štátu, ktoré nie sú uvedené v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy a ktoré plynú zo zdrojov v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaňovať v tomto druhom zmluvnom štáte.

(4) Predpokladá sa, že príjem má zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ príjmu rezidentom tohto zmluvného štátu. Ak však osoba vyplácajúca príjem, bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť vyplatiť príjem a tento príjem ide na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tento príjem má zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň alebo stála základňa.

Článok 22

Zamedzenie dvojitého zdanenia

(1) Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy, ktoré môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte podľa ustanovení tejto zmluvy (okrem situácií a v rozsahu, keď takéto

ustanovenia umožňujú zdanenie druhým zmluvným štátom výlučne preto, že tento príjem je tiež príjmom plynúcim rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu), skôr uvedený zmluvný štát povolí znížiť daň z príjmov svojho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v druhom zmluvnom štáte.

Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdať v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá rezident zmluvného štátu, sú oslobodené od dane v tomto zmluvnom štáte, tento zmluvný štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy tohto rezidenta vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 tohto článku sa metóda vyňatia môže uplatniť aj v zmluvnom štáte za predpokladu, že to jeho vnútroštátne právne predpisy umožňujú a je to v súlade s týmito právnymi predpismi.

Článok 23 **Zásada rovnakého zaobchádzania**

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

(2) Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sú rezidentmi zmluvného štátu, nie sú podrobované v žiadnom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

(3) Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nemôže byť v tomto druhom zmluvnom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého zmluvného štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(4) Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné úhrady platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.

(5) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne vlastní alebo priamo alebo nepriamo ovláda jeden rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné, či ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

(6) Tento článok sa uplatňuje na dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva.

Článok 24

Procedúra vzájomnej dohody

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov vynaložia úsilie vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o zamedzení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 25

Výmena informácií

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si vymieňajú informácie, o ktorých sa predpokladá, že sú rozhodujúce na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov upravujúcich dane každého druhu a charakteru, ktoré sú ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich správnych celkov, alebo miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2.

(2) Všetky informácie, ktoré zmluvný štát získa podľa odseku 1, sa považujú za daňové tajomstvo rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto zmluvného štátu a poskytujú sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, vykonávaním právnych predpisov alebo trestným stíhaním týkajúcim sa daní alebo rozhodovaním o odvolaniach vo vzťahu ku daniam uvedeným v odseku 1 alebo dohľadom nad týmito činnosťami. Tieto osoby alebo orgány použijú informácie len na uvedené účely. Tieto informácie sa môžu zverejňovať počas verejných súdnych konaní alebo v súdnych rozhodnutiach. Bez ohľadu na vyššie uvedené môžu byť informácie získané jedným zmluvným štátom použité na iné účely, ak tieto informácie môžu byť použité na takéto iné účely podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov a príslušný orgán zmluvného štátu poskytujúceho informácie udelil na takéto použitie súhlas.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa v žiadnom prípade nevykladajú tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

a) vykonať správne opatrenia v rozpore s právnymi predpismi a administratívnou praxou jedného alebo druhého zmluvného štátu,

b) poskytnúť informácie, ktoré sa nedajú získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní jedného alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by viedli k zverejneniu akékoľvek obchodného, hospodárskeho, priemyselného, komerčného alebo profesijného tajomstva alebo obchodného postupu, alebo informácie, ktorých zverejnenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

(4) Ak jeden zmluvný štát žiada informácie podľa tohto článku, druhý zmluvný štát využije svoje opatrenia na získavanie informácií, aj keď druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje na vlastné daňové účely. Povinnosť obsiahnutá v predchádzajúcej vete podlieha obmedzeniam uvedeným v odseku 3, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nevysvetľujú tak, že umožňujú zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že on sám nemá záujem o takéto informácie.

(5) V žiadnom prípade sa ustanovenia odseku 3 nevysvetľujú tak, že umožňujú jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že požadovanými informáciami disponuje banka, iná finančná inštitúcia, splnomocnenec alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo splnomocneného zástupcu alebo preto, že sa týkajú majetkovej účasti v určitej osobe.

Článok 26

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27

Obmedzenie výhod zo zmluvy

(1) Ak nie je v tomto článku ustanovené inak, rezident zmluvného štátu nemá nárok na výhodu, ktorá by bola inak poskytnutá podľa tejto zmluvy (inú ako výhodu podľa ustanovení článku 4 ods. 3, článku 9 ods. 2 alebo článku 24 zmluvy), ak tento rezident nie je „kvalifikovanou osobou“, definovanou v odseku 2 tohto článku v čase, keď by sa výhoda mala poskytnúť.

(2) Rezident zmluvného štátu sa považuje za kvalifikovanú osobu v čase, keď by bola výhoda inak poskytnutá podľa zmluvy, ak je v tomto čase rezident:

a) fyzickou osobou;

b) týmto zmluvným štátom, alebo jeho správnym celkom alebo miestnym orgánom, alebo agentúrou alebo zastúpením tohto zmluvného štátu, jeho správneho celku alebo miestneho orgánu;

- c) spoločnosťou alebo iným subjektom, ak hlavný druh jej akcií je pravidelne obchodovaný na jednej alebo viacerých uznaných burzách cenných papierov;
 - d) subjektom iným ako fyzickou osobou, ktorý je
 - (i) subjektom alebo organizáciou, ktorá je založená a prevádzkovaná výlučne na charitatívne, náboženské, humanitárne, vedecké, vzdelávacie, kultúrne, spoločenské, environmentálne účely, účely verejného zdravotníctva alebo podobné účely (alebo na viac než jeden z týchto účelov), za predpokladu, že celý alebo časť z jej príjmov môžu byť oslobodené od dane podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu;
 - (ii) uznaným penzijným fondom;
 - e) subjektom iným ako fyzickou osobou, ak v tom čase a počas najmenej polovice dní dvanásťmesačného obdobia, ktoré zahŕňa tento čas, osoby, ktoré sú rezidentmi tohto zmluvného štátu, a ktoré majú nárok na výhody z tejto zmluvy podľa písmen a) až d) tohto odseku vlastní, či už priamo alebo nepriamo, najmenej 50 percent akcií tejto osoby.
- (3) a) Bez ohľadu na to, či rezident je kvalifikovanou osobou, rezident zmluvného štátu má nárok na výhody z tejto zmluvy v súvislosti s druhom príjmu plynúceho z druhého zmluvného štátu, ak sa tento rezident zúčastňuje na aktívnom výkone činnosti v prvom zmluvnom štáte a príjem plynúci z druhého zmluvného štátu pochádza z tejto činnosti alebo s ňou súvisí. Na účely tohto článku, výklad pojmu „aktívny výkon činnosti“ nezahŕňa nasledujúce činnosti, alebo akúkoľvek ich kombináciu:
- (i) činnosti holdingovej spoločnosti;
 - (ii) poskytovanie celkového dozoru alebo správy skupiny spoločností;
 - (iii) poskytovanie skupinového financovania (vrátane združovania finančných prostriedkov (cash pooling)); alebo
 - (iv) investovanie alebo riadenie investícií, ak tieto činnosti nevykonáva banka alebo finančná inštitúcia podobná banke, poisťovacia spoločnosť alebo registrovaný obchodník s cennými papiermi v rámci bežného výkonu ich riadnej činnosti.
- b) Ak rezidentovi zmluvného štátu plyní príjem z činnosti, ktorú tento rezident vykonáva v druhom zmluvnom štáte, alebo mu plyní príjem zo zdrojov v druhom zmluvnom štáte od prepojenej osoby, potom podmienky uvedené v písmene a) tohto odseku sa budú považovať za splnené vo vzťahu k tomuto príjmu, iba ak činnosť, ktorú rezident vykonáva v prvom zmluvnom štáte a s ktorou tento príjem súvisí, je významná vo vzťahu k rovnakej činnosti alebo doplnkovej činnosti, ktorú vykonáva rezident alebo takáto prepojená osoba v druhom zmluvnom štáte.

c) Na účely uplatnenia tohto odseku sa činnosti vykonávané prepojenými osobami vo vzťahu k rezidentovi zmluvného štátu považujú za činnosti vykonávané týmto rezidentom.

(4) Rezident zmluvného štátu, ktorý nie je kvalifikovanou osobou, má bez ohľadu na vyššie uvedené tiež nárok na výhodu, ktorá by inak bola poskytnutá podľa tejto zmluvy vo vzťahu k príjmu, ak by aspoň polovicu dní ktoréhokoľvek dvanásťmesačného obdobia, do ktorého spadá obdobie, keď by výhoda bola inak poskytnutá, osoby, ktoré sú rovnocennými príjemcami výhod, vlastnili, či už priamo alebo nepriamo, minimálne 75-percentný podiel na rezidentovi.

(5) Ak rezident zmluvného štátu nie je ani kvalifikovanou osobou podľa ustanovení odseku 2 tohto článku, ani nemá nárok na výhody podľa odseku 3 alebo 4 tohto článku, potom príslušný orgán zmluvného štátu, v ktorom boli zamietnuté výhody podľa predchádzajúcich ustanovení tejto zmluvy môže napriek tomu poskytnúť výhody podľa tejto zmluvy, alebo výhody vo vzťahu k určitej časti príjmu, berúc do úvahy predmet a účel tejto zmluvy, ale len vtedy, ak tento rezident tomuto príslušnému orgánu uspokojivo preukáže, že ani jeho založenie, nadobudnutie alebo udržiavanie, a ani výkon jeho činnosti nemali ako jeden z hlavných účelov získanie výhod podľa tejto zmluvy. Príslušný orgán zmluvného štátu, ktorému rezident druhého zmluvného štátu predložil žiadosť podľa tohto odseku sa poradí s príslušným orgánom tohto druhého zmluvného štátu, predtým ako žiadosti vyhovie alebo ju zamietne.

(6) Na účely tohto a predchádzajúcich odsekov tohto článku:

a) pojem „uznaná burza cenných papierov“ označuje:

- (i) akúkoľvek burzu cenných papierov založenú a ako takú regulovanú podľa vnútroštátnych predpisov niektorého zmluvného štátu; a
- (ii) akúkoľvek inú burzu cenných papierov, na ktorej sa dohodnú príslušné orgány zmluvných štátov;

b) v súvislosti so subjektmi, ktoré nie sú spoločnosťami, pojem „akcie“ znamená podiely, ktoré sú porovnateľné s akciami;

c) pojem „hlavný druh akcií“ označuje druh alebo druhy akcií spoločnosti alebo subjektu, ktorý predstavuje väčšinu celkových hlasovacích práv a hodnoty spoločnosti alebo subjektu;

d) dve osoby sa považujú za „prepojené osoby“, ak jedna z nich vlastní, či už priamo alebo nepriamo, najmenej 50-percentný podiel na druhej (alebo, v prípade spoločnosti, najmenej 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti) alebo, ak iná osoba vlastní, priamo alebo nepriamo, najmenej 50-percentný podiel (alebo, v prípade spoločnosti, najmenej 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti) v každej osobe. V každom prípade je však osoba prepojená s inou osobou, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna osoba ovláda druhú alebo ak obidve sú ovládané tou istou osobou alebo osobami;

e) pojem „rovnocenný príjemca“ označuje akúkoľvek osobu, ktorá by mala nárok na výhody vo vzťahu k príjmu poskytnuté zmluvným štátom podľa vnútroštátnych predpisov tohto zmluvného štátu, tejto zmluvy alebo podľa akýchkoľvek iných

medzinárodných zmlúv, ktoré sú rovnocenné alebo ešte výhodnejšie ako výhody, ktoré sa majú priznať vo vzťahu k príjmu podľa tejto zmluvy. Na účely určenia toho, či je osoba rovnocenným príjemcom v súvislosti s dividendami prijatými spoločnosťou sa bude osoba považovať za spoločnosť a bude sa predpokladať, že táto osoba má v držbe rovnaký majetok spoločnosti vyplácajúcej dividendy, ako je majetok, ktorý má v držbe spoločnosť, ktorá si nárokuje takúto výhodu v súvislosti s dividendami.

(7) Ak je možné usúdiť, a to s ohľadom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, že získanie výhody zo zmluvy bolo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek usporiadania alebo akejkol'vek transakcie priamo alebo nepriamo vedúcich k tejto výhode, táto výhoda bez ohľadu na ktorékoľvek iné ustanovenia zmluvy, nebude poskytnutá vo vzťahu k časti príjmu, pokiaľ sa nepreukáže, že poskytnutie tejto výhody v danej situácii by bolo v súlade s účelom a cieľom príslušných ustanovení zmluvy.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti a zmeny

(1) Táto zmluva podlieha ratifikácii v súlade s vnútroštátnymi právnymi postupmi oboch zmluvných štátov a nadobudne platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia neskoršieho písomného oznámenia diplomatickými kanálmi potvrdzujúceho, že boli splnené vnútroštátne právne postupy. Ustanovenia tejto zmluvy potom nadobudnú účinnosť v oboch zmluvných štátoch:

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

b) v prípade ostatných daní, na dane, ktoré sa ukladajú za akékoľvek zdaňovacie obdobie začínajúce najskôr od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

(2) Túto zmluvu možno kedykoľvek zmeniť a doplniť vzájomným písomným súhlasom zmluvných štátov. Zmeny nadobudnú platnosť podľa rovnakých právnych postupov uvedených v odseku 1 tohto článku.

(3) Zmluve medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Republiky Srí Lanka o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku, podpísanej v Kolombe 26. júla 1978, skončí platnosť a účinnosť vo vzťahoch medzi Slovenskou republikou a Srí Lankou dňom nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy.

Článok 29

Ukončenie platnosti

Táto zmluva zostane v platnosti, pokiaľ ju niektorý zo zmluvných štátov nevypovie. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom akéhokoľvek kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí najmenej piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa táto zmluva prestane vykonávať v oboch zmluvných štátoch

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní na príjmy zdaniteľné v akomkoľvek zdaňovacom období začínajúcom sa od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené písomné oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v dňa 20..... v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku, v sinhálskom jazyku a v anglickom jazyku, pričom všetky znenia sú rovnocenné. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za vládu Slovenskej republiky:

Za vládu Srílanskej demokratickej
socialistickej republiky:

.....

.....